

vende tilbage til dette Emne ved Finanslovsforslagets første Behandling, og jeg haaber, at det højtærede Ministerium og Statsbaneledelsen, naar man en Gang skrider til Bygning af en ny Banegaard i Horsens, vil opføre en Bygning, som pynter noget mere paa Byens hele Fysiognomi, end den gamle Banegaard har gjort.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Herinde kender vi jo alle den klædelige Beskedenhed, for ikke at sige ligefremme Undseelse, som præger det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), hver Gang han bliver nødt til at omtale sine egne og sit Partis Fortjenester, og vi kender ogsaa alle den dybe Forstaaelse og milde Overbærenhed, hvormed han omtaler Forsømmelserne fra andre Partiers Side, saa hele det Af-snit af det ærede Medlems Foredrag skal jeg lade ligge med Undtagelse af et enkelt Punkt, som jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om, nemlig dette, at den konservative Politik skulde have fejret sin største Triumf i Europa ved Udbrudet af denne Krig. Det er at gøre for meget ud af det for Højrepartiets Vedkommende. Jeg vil minde om, at i England sad der og havde i flere Aar siddet et liberalt Ministerium, i Frankrig sad et radikalt-socialistisk Ministerium, og det var dog to Lande, som ikke var ganske uden Betydning med Hensyn til Krigens Udbrud. I det hele tror jeg, at hvis nogen Sinde en stor Folkebevægelse — som saadan kan man godt betragte Krigen — har skyldtes netop de brede Lag i Befolkningerne, kan man sige det om denne Krig.

Med Hensyn til de Velsignelser, som Socialismen skal bringe i Fremtiden, synes jeg ikke, det ærede Medlem havde behovet at fremdrage Ting som, at Spegesild til Trods for Maksimalpris og Torsk til Trods for Maksimalpris kostede meget mere, end Regeringen havde bestemt, for at vise, hvor magtesløs Regeringen i Virkeligheden staar overfor, hvad det ærede Medlem kaldte Kræfternes frie Spil. Men vi har jo et verdenshistorisk Eksempel paa, hvad Socialismen formaar, i de Velsignelser, den i dette Øjeblik bringer over Rusland.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Foss: Jeg har lige saa lidt som det ærede Medlem, der nys talte (Fraenkel), bedt om Ordet for at svare paa den lange, humoristiske Tale, som det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) har holdt; det er kun et enkelt af de fremdragne Punkter, som har givet mig Anledning til at bede om Ordet for en kort Bemærkning. Det ærede Medlem talte om Privatinitiativets Mangel paa Evne til at løse Opgaver. Jeg har tidligere her gjort den modsatte Betragtning gældende og henvist til nogle af de Skridt, som er foretagne fra Indenrigsministeriets Side for at føre Initiativet og Ledelsen over fra Privatinitiativet til det, man kalder Staten. Dette har senere i det radikale Partis Hovedorgan været Genstand for Kritik, og man har benægtet Rigtigheden af det af mig fremsatte. Det foranlediger mig til at gaa en lille Smule videre i mine Bemærkninger. Man har sagt, at Erhvervenes Fællesudvalg ikke havde formaadet at løse den Opgave at skaffe Karbid til Landet, men at det lykkedes Prisreguleringskommissionen ved energisk Indgriben. Jeg har den Ære at være Medlem af begge Udvalg og tror at kende noget til Sagens Sammenhæng. Forholdet er det, at da man ved det Arbejde, der var udført gennem Erhvervenes Fællesudvalg med tilbørlig Støtte fra forskellig Side, var naaet saa vidt, at man kunde skaffe et meget betydeligt Kvantum Karbid, 4,000 Tons, og da man endvidere var naaet saa vidt, at dette skulde købes og føres her til Landet for en Pris, om hvilken jeg nok tør sige, at den laa lidt under 80 Øre pr. kg, greb man ind fra det, man kalder Staten, fra en Repræsentant fra Statsmagts Side. Og der skete da det, at midt under Forhandlingerne om denne Kontrakt faar den paagældende Direktør at vide, at nu bydes der ikke 80 Øre pr. kg for de 4 Mill. kg, men 1,25 Kr., og hvis man kunde stille mere til Raadighed, kunde der skaffes endnu højere Priser; det havde i hvert Fald vedkommende Direktør Følelsen af. Det var jo en kedelig Omstændighed, som gjorde Forhandlingerne vanskelige. Det var umuligt at komme tilbage til de 80 Øre, saaledes at naar Staten eller nogen af dens Organer paa Indenrigsministeriets Vegne i dette Øjeblik har købt for noget over 4 Mill. Kr., er der givet ca. 1 Million mere ud, end det samme Kvantum vilde have kostet Landet, hvis det var indført ad de Veje, som jeg vil kalde det organiserede private Initiativ, der havde Sagen i